

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak

w sprawie z powództwa V. z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej Andrzeja Piasecznego
delegowanego do Prokuratury Krajowej,

na skutek skarg kasacyjnych powoda i pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z 25 kwietnia 2024 r., sygn. VII AGa 976/23,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 15 października 2025 r.,

1. odrzuca skargę kasacyjną powoda;

2. przyjmuje do rozpoznania skargę kasacyjną pozwanego.

UZASADNIENIE

Pismem z 14 sierpnia 2024 r. pełnomocnik V. z siedzibą w W. (dalej: powód) wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 25 kwietnia 2024 r. (VII AGa 976/23), w której zaskarżył go w części, w zakresie: pkt I sentencji wyroku w części, w jakiej Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 24 maja 2023 r. (XVII AmA 63/22), jak również w zakresie pkt II sentencji wyroku. Wyrok wraz z uzasadnieniem został doręczony powodowi 18 czerwca 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie pismem z 24 sierpnia 2024 r. wezwał powoda do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez wskazanie adresu pełnomocników Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „pozwany”) oraz sprecyzowanie wniosków kasacyjnych tak, by były skorelowane z zakresem zaskarżenia. Powód uzupełnił powyższe braki 4 września 2024 r.

Skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia wniósł również pełnomocnik pozwanego. W piśmie z 26 sierpnia 2024 r. zaskarżył je w części, tj. w zakresie punktu I – w części w jakiej Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 24 maja 2023 r. (XVII AmA 63/22) oraz w zakresie punktu II, w jakim Sąd Apelacyjny w Warszawie zniósł pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Pozwany wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ze względu na wystąpienie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, tj.:

(1) Czy udostępnienie narzędzi i funkcjonalności w ramach internetowej platformy handlowej umożliwiającej kojarzenie użytkowników i zawieranie między nimi umów przenoszących własność rzeczy bez ingerencji dostawcy platformy w ustalenia bezpośrednie między użytkownikami, można uznać za praktykę rynkową (art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jedn. Dz.U. z 2023, poz. 845, dalej: „u.p.n.p.r.”), a w konsekwencji czy brak przekazania istotnych do podjęcia decyzji w sprawie umowy informacji dotyczących ww. narzędzi i funkcjonalności może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową (art. 6 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 u.p.n.p.r.)?

(2) Czy przez wymóg uwzględnienia „wszystkich elementów praktyki”, o których mowa w art. 6 ust. 5 u.p.n.p.r. przy ocenie, czy dana praktyka rynkowa wprowadza w błąd, zgodnie z art. 6 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 należy rozumieć konieczność uwzględnienia narzędzi i funkcjonalności udostępnianych w ramach internetowej platformy handlowej (art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, tekst jedn. Dz.U. z 2024, poz. 1796), które nie są zabronione w regulaminie świadczenia usług obowiązującym na platformie?

Pełnomocnik powoda wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania, wobec braku podstaw do jej przyjęcia (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*) oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga powoda zasługiwała na odrzucenie.

Zaskarżone przez powoda orzeczenie zostało mu doręczone 18 czerwca 2024 r. Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Oznacza to, że termin na jej wniesienie upłynął 18 sierpnia 2024 r. Strona miała prawo uzupełnić braki formalne, jednakże mogło to nastąpić wyłącznie do chwili upływu terminu do jej wniesienia (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 2006 r., I PZ 25/06). Tymczasem w niniejszej sprawie nastąpiło to dopiero 4 września 2024 r.

Co więcej, przyjmuje się, że modyfikacja zakresu żądanego uchylenia lub uchylenia i zmiany wyroku w celu jego dostosowania do zakresu zaskarżenia jest ewentualnie możliwa przed upływem (a zatem w toku) 2-miesięcznego terminu wyznaczonego przez ustawę na wniesienie skargi kasacyjnej (art. 398⁵ § 1 k.p.c.). Wadliwości ujawnione w tym zakresie po jego upływie mają charakter nieusuwalny (art. 398⁶ § 2 i 3 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.), w związku z czym zmiana treści skargi kasacyjnej dotycząca jej wymogów konstrukcyjnych, dokonana przez skarżącego po upływie terminu na wniesienie skargi jest bezskuteczna (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2022 r., I CSK 3523/22). Jednocześnie brak korelacji pomiędzy wskazanym w skardze kasacyjnej zakresem zaskarżenia, treścią wniosków skargi kasacyjnej i treścią zarzutów traktuje się jako niespełnienie przez skargę kasacyjną jej warunków konstrukcyjnych, o których mowa w art. 398⁴ § 1 k.p.c., co uzasadnia odrzucenie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14).

Jednocześnie Sąd Najwyższy przyjął skargę kasacyjną pozwanego do rozpoznania, uznając, że wskazane przez niego podstawy wypełniają przesłankę wystąpienia w sprawie istotnych zagadnień prawnych (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 października 2025 r., I CSK 2450/25). Zdaniem Sądu Najwyższego pozwany spełnił wszystkie powyższe warunki.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Z.G.

[a.ł]